ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1.Narodzenie św. Jana Chrzciciela 24 czerwca
2.Michała Archanioła 29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione"
7.00 9.00 17.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU:
Piątek 15.00 – 17.00
w kościele oraz
od poniedz. do piątku
od 7.30 do 16.30 w kaplicy

SAKRAMENT POJEDNANIA:
Piątek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:

- NOWENNA DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
piątek godz. 16.45

-DO NIEPOKALANEGO SERCA NMP
p-sza sobota g. 6.30

-KU CZCI Św. JP II Z UCZCZENIEM RELIKWII
16 dzień m-ca godz.17.00

- KU CZCI Św. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW.Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE-ostatni piątek m-ca godz.17.00

KANCELARIA PARAFIALNA CZYNNA
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza chętnych do współpracy. Kontakt z księdzem proboszczem.

PRZECZYTAŁEŚ – PODAJ DALEJ

Za złożone dobrowolne ofiary: BÓG ZAPŁAĆ!

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

Ewangelizacyjna: Aby prześladowani chrześcijanie doświadczyli wsparcia całego Kościoła przez modlitwę i w postaci pomocy materialnej.

6 stycznia 2017 roku ulicami Lubawy przeszedł Orszak Trzech Króli.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- środa godz.18.00

4. GRUPA MŁODZIEŻOWA „PRZYJACIELE JEZUSA"
- piątek godz. 18.00

5. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
Lubawa, Tuszewo i Fijewo - pierwszy wtorek m-ca po Mszy św. o g. 17.00, Mortęgi -ostatni czwartek m-ca po Mszy św. o g.18.00

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE
- poniedziałek po Mszy św. o g. 17.00

7. WSPÓLNOTA MODLITWY OJCA PIO
- 23 dnia miesiąca po Mszy św. o g.17.00

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

1. **CHRZTY**
   1. Zuzanna Urbańska 04. 02. 2017
   2. Monika Marszelewska 04. 02. 2017
   3. Mikołaj Gucejt 18. 02. 2017

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych.

2. **BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,
   Bierzmowanie odbyło się
   dnia 26 kwietnia 2016r. o g. 18.00

3. **ŚLUBY** – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

4. **POGRZEBY**

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA SS. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

GŁOS ŚW. JANA CHRZCICIELA

NR 110 MARZEC 2017

PARAFIA św. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

MODLITWA MILCZENIA

Cierpienie i ból wpisane
W życie Pana mojego -
Nie miałoby być wpisane
W życie uczennicy Jego?
Zatapiam się z moim krzyżem,
bólem i cierpieniem
W Krzyżu Twoim,
Twoim bólu i cierpieniu,
W miłości Twojej Mistrzu mój
I odkrywam jak słodka
To modlitwa -
Modlitwa milczenia.
Odkrywam jak radosna
To modlitwa -
Modlitwa zjednoczenia
Z Tobą, Umiłowany.
W cierpieniu Twoim
Odkrywam
Jak małe jest moje cierpienie
I boleść moja,
Jak wielki Twój ból
I smutek Ogrójca, jak
Niezmierzona miłość Twoja.
W Miłości Twej wówczas
Wszystko jest moje
I Niebo i Ziemia
Matka Boga i sam Bóg.
Moim jest wszystko,
Ponieważ Ty jesteś mój
Umiłowany
I moim jest Twój ból
/Weronika/

Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu

Wielki Post skłania nas w sposób wyjątkowy, szczególny do refleksji nad naszym życiem i pracy nad nim. Chciałbym abyśmy dzisiaj podjęli bardzo ważny temat dotyczący grzechów przeciwko Duchowi Świętemu. Słyszymy bowiem w Ewangelii św. słowa Pana Jezusa, który poucza, że: „Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone" (Mt 12, 31).

Tłem tej wypowiedzi Jezusowej było cudowne uzdrowienie człowieka opętanego. Niektórzy ze świadków tamtego zajścia zdumieli się obwołując Pana Jezusa Synem Dawida, czyli Mesjaszem. Jednak znaleźli się i tacy, spośród faryzeuszów, którzy zaślepieni wykrzyknęli: „Przez Belzebuba, władcę złych duchów, wyrzuca złe duchy" (Mt 12,24). Słowa te wyrażały przekonanie, że Pan Jezus działał w zmowie z szatanem. Chrystus stanowczo uznał te słowa za bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu. Bo jak Bóg wszechmocny mógłby tak działać?! Bluźnierca to człowiek, który zatwardziałe trwa w złym i dobrowolnie odłącza się od miłosierdzia Bożego. Poucza o tym Katechizm Kościoła Katolickiego w punkcie1864: „<<Każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu nie będą odpuszczone>> (Mt 12,31) (Por. Mt 12, 31; Łk 12,10). Miłosierdzie Boże nie zna granic, lecz ten, kto świadomie odrzuca przyjęcie ze skruchą miłosierdzia Bożego, odrzuca przebaczenie swoich grzechów i zbawienie darowane przez Ducha Świętego (Por. Jan Paweł II, enc. Dominum et Vivificantem, 46). Taka zatwardziałość może prowadzić do ostatecznego braku pokuty i do wiecznej zguby."

Tradycja Kościoła wyszczególnia sześć przypadków składających się na wykroczenie człowieka przeciwko Duchowi Świętemu:

1. grzeszyć zuchwale w nadziei miłosierdzia Bożego,
2. rozpaczać albo wątpić w łaskę Boża,
3. sprzeciwiać się uznanej prawdzie chrześcijańskiej,
4. nie życzyć lub zazdrościć bliźniemu łaski Bożej,
5. mieć zatwardziałe serce na zbawienne natchnienia,
6. umyślnie zaniedbywać pokutę aż do śmierci.

Wiara człowieka w Boże Miłosierdzie to postawa, pragnienie, aby tu i teraz, nie później, rozpocząć proces wewnętrznej przemiany duszy, aby przyjąć Boże przebaczenie po dobrze odbytej spowiedzi św. jako nie podlegający dyskusji fakt.; być otwartym na Boże natchnienia, cieszyć się dobrem innych i modląc się oraz pełniąc uczynki miłosierdzia pozostawać w stanie nieustannego zadośćuczynienia za swoje grzechy.

Życzę dobrego Wielkiego Postu.

Ks. Marcin Staniszewski , proboszcz

LITURGIA SŁOWA

01 03- Środa Popielcowa Jl2,12-18;Ps51;2Kor5,20-6.3;Mt6,1-6.16-18
05 03- 1 Niedziela Wielkiego Postu
Rodz2,7-9;3,1-7;Ps51;Rz5,12-19; Mt4,1-11
12 03- 2 Niedziela Wielkiego Postu
Rdz12,1-4a;Ps33;2,Tm1,8b-10,Mt17,1-9
19 03- 3 Niedziela Wielkiego Postu
Wj19,3-7;Ps95;Rz5,1-2.5-8;J4,5-42
20 03- poniedziałek, św. Józefa, Oblubieńca NMP, uroczystość
2Sm7,4-5a.12-14a.16;Ps89;Rz4,13.16-18.22;Mt1,16.18-21.24 lub Łk2,41-51a
25 03- sobota, Zwiastowanie Pańskie, uroczystość, Dzień Świętości Życia
Iz7,10-14;Ps40;Hbr10,4-10;Łk1,26-38
26 03- 4 Niedziela Wielkiego Postu,
przejście na czas letni 1Sm16,1b.6-7.10-13b;Ps23;Ef5,8-14,J9,1-41
02 04- 5 Niedziela Wielkiego Postu
Ez37,12-14;Ps130,Rz8,8-11J11,1-45
09 04- Niedziela Palmowa
Mt21,1-11;Iz50,4-7;Ps22;Flp2,6-11;Mt26,14-27,66

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

/Komentarz o. paulini/
05 03 Mt4,1-11 Jeśli potraktujemy czas Wielkiego postu poważnie, podejmiemy pewne zobowiązania, to prawdopodobnie doświadczymy w naszym życiu tego samego, co Jezus na pustyni. Szatan kusi, wystawia na próbę. Chce za wszelką ceną podważyć nasze zaufanie do Boga. Aby skutecznie opierać się jego pokusom, spróbujmy w czasie postu zawsze pamiętać o modlitwie. W modlitwie nie chodzi o same słowa, gesty czy technikę, ale o to, by stanąć przed Bogiem i mieć pragnienie spotkania z Nim, wyrażone przez odpowiednią szatę modlitwy. Post nie jest celem sam w sobie, lecz środkiem prowadzącym do odnowienia relacji i więzi, pobudza do wrażliwości duchowej. Czas, zdolności, dobre słowo, pieniądze, rzeczy materialne, pomoc innym- to wszystko może pomóc mi uwolnić się z pułapki egoizmu. Jeśli podejmiemy na czas Wielkiego Postu zobowiązania, to zobaczymy jak trudno będzie wytrwać. Jednak nie poddawajmy się. Kto zaufa Bogu do końca, ten osiągnie zbawienie.
12 03 Mt17,1-9 Cud przemienienia na górze Tabor był objawieniem chwały Bożej wobec trzech apostołów- a przez to stał się szkołą naszego kontaktu z Bogiem. W tej szkole możemy się uczyć, jak rozpoznawać Boże interwencje w naszym życiu. Po pierwsze, Bóg przemawia w języku zrozumiałym dla nas. Posługuje się takimi osobami, takimi sytuacjami i znakami- które my w danym punkcie naszej historii zbawienia jesteśmy w stanie odczytać. Po drugie, objawieniu się Boga towarzyszą znaki, często zrozumiałe w kluczu miłości przyjacielskiej, czy oblubieńczej. Popatrzmy, miłości nie da się zdefiniować, czy ująć w przepis prawny. Chłopak rozumie pewne subtelne gesty dziewczyny i na odwrót, tylko dzięki wzajemnej wrażliwości na siebie. Po trzecie, Bóg objawia się zarówno przez wielkie wydarzenia, potężne znaki swojej mocy i opieki, jak i w lekkim powiewie wiatru- w czymś niepozornym, szczególnym dla danej osoby. Czasem są to wydarzenia tak prozaiczne, banalne, że dopiero z perspektywy czasu widzimy, że wtedy bóg był blisko nas.
19 03 J4,5-42 Jezus prosił Samarytankę o wodę, lecz był to tylko pretekst, aby dotrzeć do jej serca. Aby uświadomić kobiecie jej najgłębsze pragnienie. Była ona osobą zagubioną, samotną, z nieźle poplątanym życiem. Czy nie dostrzegasz w niej podobieństwa do siebie? Pragniemy miłości drugiej osoby, a często znajdujemy rozczarowanie i samotność. Pragniemy dobra i szczęścia, a czynimy zło. Chcemy zaspokoić nasze pragnienie wodą tego świata: przelotnymi romansami, imprezowaniem, topieniem problemów w alkoholu i narkotykach, odlotowymi ciuchami, czy sukcesem. Ta woda jednak nie gasi pragnienia serca. Jezus mówi: „Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki”. Czy wierzysz w to? W Biblii są konkretne wskazówki , jak dojść do źródła wody żywej. Są grupy modlitewne i kapłani gotowi cię wysłuchać. Jak dobrze wiesz, są również sakramenty, zwłaszcza sakrament pojednania. A przede wszystkim jest Jezus Chrystus, który oddał swoje życie, byś nie umarł z pragnienia.
26 03 J9,1-41 Jezus uzdrowił człowieka niewidomego od urodzenia. Otwierając mu oczy, otworzył przed nim zupełnie nowe perspektywy, dał mu nowe możliwości, nowe szanse, podarował mu jakby nowe życie. Najpierw nałożył błoto na jego oczy. Potem kazał mu obmyć się w sadzawce Siloam, to znaczy „Posłany”. Niewidomy otrzymał nie tylko dar wzroku, ale i posłanie- stał się świadkiem Jezusa. Ten fragment Ewangelii zaprasza nas, abyśmy przypomnieli sobie nasz chrzest. Wody chrztu św., które nas obmyły, wydostały nas z ciemności grzechu. Zajaśniał nam Jezus- Światłość świata. Otrzymaliśmy nowe życie. Otwarły się przed nami nowe perspektywy, możliwości, horyzonty. Wody chrzcielne były też dla nas wodami posłania. Dary, które otrzymaliśmy w sakramencie chrztu, nie są tylko naszą własnością, ale i zadaniem. Światło Jezusa otworzyło nam oczy, abyśmy zobaczyli ludzi i świat , którzy czekają na Ewangelię. Nie możemy zmarnować tego światła. Chrześcijanin to świadek, który dzieli się doświadczeniem spotkania z Jezusem.
02 04 J11,1-45 Jezus nazywa siebie zmartwychwstaniem i życiem. Widzimy, że w tym określeniu sam Bóg zakłada istnienie śmierci, aby mogło nastąpić zmartwychwstanie. Są to oczywiście bardzo bolesne doświadczenia , dlatego nawet Jezus zapłakał. Łatwiej jest nam śmierć akceptować, gdy umierają osoby starsze i chore. Natomiast tragiczna śmierć dzieci i osób młodych jest szczególnie wstrząsającym doświadczeniem. Chcemy wtedy podobnie jak Marta, wołać z wyrzutem; „Panie, gdybyś tu był”… Takie kwestionowanie obecności Boga nie zawsze wynika z braku wiary w życie wieczne, ale bardziej z niezrozumienia , jak Boża chwała i miłość, mogą objawić się przez ludzką śmierć. Słowa; „Każdy, kto żyje i wierzy we mnie , nie umrze na wieki”, nie są eliksirem młodości, tylko receptą na wieczne trwanie w Bożych rękach.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

TEOLOGIA MAŁŻEŃSTWA.
PYTANIA CO DO MAŁŻEŃSTWA W INTEGRALNEJ WIZJI CZŁOWIEKA.
Zapis Ewangelii wg św. Mateusza a także wg Marka , przypomina nam tę odpowiedź, jaką Chrystus udzielił faryzeuszom, gdy postawili Mu pytanie o nierozerwalność małżeństwa, powołując się przy tym na ustawę Mojżesza, który zezwalał w pewnych wypadkach na tzw. list rozwodowy. Chrystus wskazał wówczas na pierwsze rozdziały Księgi Rodzaju i odpowiedział tak: „ Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę? I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną , i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwoje, lecz jednym ciałem. Co więc bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela”. Następnie zaś, nawiązując do pytania o ustawę Mojżeszową, Chrystus dodał: „ Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak nie było”. Dwukrotnie w swej odpowiedzi odwołał się Chrystus do „początku”- i dlatego też w ciągu dokonanych analiz, staraliśmy się możliwie gruntownie wyjaśnić znaczenie tego „początku”, który jest pierwszym dziedzictwem każdego na świecie człowieka, mężczyzny oraz kobiety: pierwszym źródłem tożsamości człowieka w słowie objawienia, pierwszym źródłem pewności jego powołania jako osoby stworzonej na obraz samego Boga. Odpowiedź Chrystusa ma znaczenie historyczne- ale nie tylko historyczne. Ludzie wszystkich epok stawiają pytanie na ten sam lub zbliżony temat. Ludzie współcześni stawiają je również. Te pytania naszych czasów nie odwołują się do ustawy Mojżesza, zezwalającej na list rozwodowy, , odwołują się natomiast do innych okoliczności do innych ustaw. Pytania te są nabrzmiałe taką problematyką, jaką ówcześni rozmówcy Chrystusa nie znali. Wiadomo, jakie pytania w związku z małżeństwem i rodziną zostały postawione ostatniemu Soborowi, papieżowi Pawłowi VI i jakie nadal są stawiane w okresie posoborowym. Stawiane z dnia na dzień przy różnych okazjach. Są one stawiane przez poszczególnych ludzi, małżonków, narzeczonych, młodzież- a także przez pisarzy i publicystów, polityków, ekonomistów, demografów- przez całą współczesną kulturę i cywilizację. Myślę, że wśród odpowiedzi, jakich Chrystus udzielałby ludziom, naszych czasów na ich często niecierpliwe pytania, podstawowa pozostałaby zawsze ta, jakiej udzielił faryzeuszom. Chrystus wobec wszystkich tych pytań nade wszystko odwołałby się do „początku”. Odwołałby się może tym bardziej stanowczo i zasadniczo, im bardziej sytuacja człowieka – sytuacja wewnętrzna i cywilizacyjna zarazem- zdaje się oddalać od tego „początku”, przybierając takie zarysy i takie rozmiary, jakie z biblijnym obrazem „początku” spotykają się w punkcie pozornie coraz to odleglejszym. Chrystus jednak nie byłby „zaskoczony” żadną z tych sytuacji- i sądzę że dalej odwołałby się nade wszystko „do początku”. C.d.n.

SŁOWO O. ŚW. FRANCISZKA

Słowo jest darem. Druga osoba jest darem
Drodzy Bracia i Siostry!
Wielki Post to nowy początek, to droga prowadząca do bezpiecznego celu: Paschy Zmartwychwstania, zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią. Okres ten zawsze kieruje ku nam stanowczą zachętę do nawrócenia: chrześcijanin jest wezwany, by powrócił do Boga „całym swym sercem”, aby nie zadowalał się życiem przeciętnym, ale wzrastał w przyjaźni z Panem. Jezus jest wiernym przyjacielem, który nas nigdy nie opuszcza, bo nawet kiedy grzeszymy, czeka cierpliwie na nasz powrót do Niego, a wraz z tym oczekiwaniem, ukazuje swoje pragnienie przebaczenia.
Wielki Post jest czasem sprzyjającym zintensyfikowaniu życia duchowego poprzez święte środki, jakie oferuje nam Kościół: post, modlitwę i jałmużnę. U podstaw wszystkiego jest Słowo Boże, do którego słuchania i bardziej pilnego rozważania jesteśmy w tym okresie zachęcani…
Drodzy bracia i siostry, Wielki Post jest czasem sprzyjającym odnowieniu siebie w spotkaniu z Chrystusem żyjącym w Jego Słowie, w sakramentach i w bliźnim. Pan – który podczas czterdziestu dni spędzonych na pustyni zwyciężył podstępy kusiciela – wskazuje nam drogę, którą trzeba pójść. Niech Duch Święty prowadzi nas do podjęcia prawdziwej pielgrzymki nawrócenia…
Zachęcam wszystkich wiernych do wyrażenia tej duchowej odnowy poprzez uczestnictwo w Kampaniach Wielkopostnych, promowanych przez wiele organizacji kościelnych, w różnych częściach świata, aby rozwijać kulturę spotkania w jednej rodzinie ludzkiej. Módlmy się za siebie nawzajem, abyśmy uczestnicząc w zwycięstwie Chrystusa umieli otworzyć nasze drzwi dla osób słabych i ubogich. Wówczas będziemy mogli w pełni żyć i świadczyć o radości paschalnej.
W Watykanie, 22 października 2017 r., w Święto św. Łukasza Ewangelisty
Franciszek

MÓWIĄ WIELCY

Pokora jest matką mądrości /św. Jan Chryzostom /349-407/.

UŚMIECHNII SIĘ

Powinniśmy szukać przyjemności w biegu, a nie obawiać się, że – biegnąc- możemy się poślizgnąć. /Jan XXIII/.

DROGA KRZYŻOWA

Kościół św. Jana Chrzciciela
I św. Michała Archanioła-
piątek godz. 16.30 i 18.20

GORZKIE ŻALE

Lubawa - niedziela godzina 16.00
Mortęgi – po Mszy Św. o g. 9.15